

DE POSTRIJDER

Men schrijft in

te Tongeren, bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad, groote Markt, n^o 51.

De *Postrijder* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags & zaterdags.

DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. »
Een blad afzonderlijk 15 centimen
Aankondigingen, 15 centimen per
drukregel.

TONGEREN, DEN 15 APRIL.

Kiezingen van 13 juni 1876.

De kiezingen voor de gedeeltelijke vernieuwing van de Kamer der volksvertegenwoordigers, zullen op dinsdag 13 juni aanstaande plaats hebben. Drie-en-zestig katholieke en twintig liberale vertegenwoordigers der provinciën Antwerpen, Brabant, West-Vlaanderen, Namen en Luxemburg moeten herkozen worden. Ziehier hunne namen met de aanduiding der partij tot dewelke zij behooren:

PROVINCIE ANTWERPEN.

ANTWERPEN.

Katholieken. Coremans, Delaet, Eug. De Decker, Guyot-Van Praet, Jacobs, Eugene Meeus.

Liberalen.

De Kerchove, Lefebvre, Notelteurs,

MECHELEN.

Coomans, De Zérzo, Nothomb.

TURNHOUT.

PROVINCIE BRABANT.

BRUSSEL.

Anspach, Bergé, Couvreur, Dansart, Defré, Demeur, Funck, Guillery, Jamar, Jottrand, Orts, Van Humbeek, Vleminx (overl.)

LEUVEN.

Beckmann, Delcour, Schollaert, Smolders, Wouters,

NYVEL.

Devrints, Lehardy de Beulieu,

E. De Clercq-Julien, C. Van Outryve d'Ydewalle, Amédée Visart,

BRUGGE.

De Landtsheere.

KORTRYK.

De Haerne, Reynaert, Tack,

OOSTENDE.

J. Van Iseghem.

ROUSSELAAR.

B^o de Montblanc, Dumortier,

THIELT.

Beernaert, Mulle-de Terschueren,

VEURNE.

L. Visart,

YPEREN.

Berten, Biebuyck, Vandenpeereboom.

PROVINCIE NAMEN.

NAMEN.

Lelièvre, Moncheur, Royer-de Behr, Wasseige.

DINANT.

De Liedekerke, Thibaut.

PHILIPPEVILLE.

Graaf de Baillet, Steph. Mineur.

PROVINCIE LUXEMBURG.

ARLON.

V. Tesch.

Vanhoorde.

BASTOGNE.

J. Pety-de Thozée.

MARCHE.

Ed. Sautkin.

NEUFCHATEAU.

VIRTON.

Alb. de Briey.

De tweede helft der Kamer, de afgevaardigden van Oost-Vlaanderen, Henegauwen, Luik en Limburg bevattende, ten getalle van een-en-zestig, zal maar in juni 1880 moeten herkozen worden; die een-en-zestig volksvertegenwoordigers behooren:

26 tot de katholieke partij,
35 tot de liberale partij.
Hetgeen heden een totaal geeft van:
Katholieke vertegenwoordigers, 69.
Liberale " 55.

Te samen 124.

Wat het Senaat betreft, het is samengesteld uit 62 leden, waarvan 34 katholieken en 28 liberalen. De naaste kiezingen voor de vernieuwing der helft van dit korps, zullen in juni 1878 plaats hebben, terwijl het mandaat der tweede helft maar in juni 1882 zal eindigen.

De eerste helft, uitredende in 1878, zal de senateurs bevatten, welke gekozen zijn door de provinciën.

Antwerpen,	6	katholieken,	—	liberalen.
Brabant,	4	"	7	"
West-Vlaanderen,	7	"	4	"
Luxemburg,	2	"	1	"
Namen,	4	"	1	"

De tweede helft, uitredende in 1882, zal de senateurs bevatten welke gekozen zijn door de provinciën.

Oost-Vlaanderen,	10	katholieken,	—	liberalen.
Henegauwen,	—	"	11	"
Luik,	—	"	7	"
Limburg,	2	"	—	"

Eene bemerking.

Ik richt mij tot de ordentelijke menschen in wier gevoel de politieke drift den laatsten sprankel van rechtvaardigheid niet heeft uitgedoofd.

Toen de bedevaarders van Oostacker, gebruik makende van de vrijheid die de Grondwet van 1830 aan alle Belgen waarborgt, kalm en ingetogen, den Rozekeers biddende, van hunne godsdienstige reis naar huis keerden, werden zij op stok en zonslagen ontvangen en de geuzenbladen deschandelijken aanval rechtvaardigende zegden:

« Wat gebeurt is dient de Suskens gewijt: waarom hebben ze door hunne katholieke betooging de liberalen UITGEDAAGD? »

naar elders, alwaar hij, om zich over den gelede-
nen smaad te wreken, gewoonlijk nieuwe knevel-
rijen beging.

Zoodra de jonge vorst, na den dood zijner moeder (de beroemde keizerin Maria Theresia) den troon beklommen had, besloot hij zijne landen te doorreizen, ten einde met eigene oogen den waren staat zijner talrijke onderdanen te beoordeelen; hij nam zich bijzonderlijk voor, naar gelang zijner bevinding, deugd en verdiensten heerlijk te beloonen, maar ook van den anderen kant misbruiken en euvelheden zonder aanzien van personen te bestraffen; en om het welgelukken eener zoo neevige nasporing te begunstigen, ging hij zeer eenvoudig gekleed, gewoonlijk als officier zonder zichtbare kenteekenen.

In deze minzame opvallende kleeding begaf hij zich dan naar de eene of andere plaats, en bij middel van schijnbaar onverschillige vragen en behendige navorschingen ontdekte hij menigmaal daadzaken die bij anders voor onmogelijk zou hebben gehouden.

Zoo gebeurde het eens op eene reis die hij in Hongarië deed, dat hij zich 's morgens zeer vroeg bevond in eene der straten van Pressburg; het kon niemand in de gedachte komen den keizer onder de nederige montering van eene officier te zoeken, te meer daar men denken moest dat de vorst nog sliep.

De straten der stad werden juist door een aantal gevangenen en vluchtelingen gevaagd. Nadat de keizer eenigen tijd dezen arbeid had betracht, viel toevallig zijn oog op eenen schoonen statigen grijsaard met wit haar en witten baard, in wiens gelaat en uiterlijk voorkomen men vernuft en schranderheid zag doorstralen. Hij alleen had eene aan het been geklonken keten met eenen zwaren

Toen de burgemeester Piercot, de vrijheid schendende, zijne politie den weg deed versparren aan de bisschoppen en het kapittel van Luik, die in de straten der stad wilden bidden voor het welzijn van het Vaderland, juichte dezelfde drukpers en riep:

« Wel gehandeld! De rust moet worden ge-
vrijwaard, de UITDAGING der katholieken ver-
hindert. »

Toen te Mechelen eene groote politieke menigte samenstroomde om haren zegenpraal te vieren, achter de muren van een afgesloten gebouw, werden de eenzame terugreizigers des avonds door bandieten afgewacht en lafhartig mishandeld — en de liberale gazetten schreeuwden:

De zatlappen hebben wat ze verdienden. Waarom moesten ze de liberalen komen UITDAGEN? »

Verleden zondag hebben de geuzen te Antwerpen de schandelijkste betooging, die ooit kan worden verzonnen, in volle daglicht voorgebracht.

Men heeft eene machtige partij beschimpd en gehoord, men heeft vijf duizend kiezers in het aanzicht geslagen met hunne afgevaardigden lafhartig te bespotten.

En de kalme is geen oogenblik gestoord. De katholieken hebben de schouders opgehaald en den geuzenstoet in zijn slijk laten voortsukkel.

Trekt de gevolgen?

Wie bemint de vrijheid, wie eerbiedigt de grondwet, welk is de partij die 1830, het uur van verzoening, vertegenwoordigt?

Zij het de geuzen?

Zijn wij het?

Kiezers beslist in mei en juni!

(Lange Wapper.)

De toestand van België op onze huidige dagen is opmerkenwaardig. Ons klein landeken blijft rustig en is in eenen betrekkelijk bloeienden staat, en ware het niet, dat bijwijlen, op commando der vrijmetselarij, hier of daar, het liberale grauw zich aan laffe daden overgeeft, wij zouden ons het gelukkigste volk achten van Europa. Het verstandig en voorzichtig bestier van het katholieke ministerie de krachtadige houding der katholieke partij, die ook de echt nationale partij is, het gezond oordeel onzer landgenoten, die, noch door de fransk windmakerij, noch door de protestantsche dweeperij, mee te slepen zijn, schijnen ons te meer eene waarborg der voortdurende van dien benijdenswaardigen toestand.

Het schouwspel dat Europa heden oplevert, is even leerrijk als schrikverwekkend.

In Pruisen is Bismarck machtiger, dat is, mer dwingend dan ooit jegens de katholieken; Mgr. Martin, de bisschop van Paderborn, komt hij beurtelings uit Pruisen en Holland te verbanen, zoo dat de kerkvoogd voortaan van uit Engeland zijn Bisdom bestieren moet, zoowel als hij kan.

In Holland, hadden wij gehoopt, dat, er, krachtens de vrijheid, die de protestanten zich beroemen eerst uitgebroeid te hebben, een of meer katholieke hoogeschoolen zouden tot stand gekomen zijn. Wij bedrogen ons, het Protestantisme zal de vrijheid voor zich alleen houden.

Portugal is in opschudding: men zingt er de Marseillaise op het nagerecht. Dat landeken zal den eenen of den anderen dag opstaan, geworden in het bonte kleed der Republiek.

In Polen mogen de katholieken geen poolsch preken in hunne bijeenkomsten; het moet russisch, zijn, zoo wil het de menschevende keizer van Rusland. Ondertusschen sterven de gebannen poolsche priesters in Siberien van koude en honger! In Italië moet iedereen, zelfs de religieuzen

bal; des niettemin werkte hij ieverig voort, doch werd onophoudelijk toegeroepen, en zoo 't scheen, voorbedachtelijk voortgedreven door den opzichter van het werk, de man verdroeg alles in stilte.

— Wat mag die ongelukkige meer dan de andere misdreven hebben om dezen zwaren kogel te moeten naslepen? Deszelfs voorkomen draagt toch niet den stempel van eenen moordenaar of grooten booswicht.

Zoo sprak de Keizer tot zich zelve, en men kon bemerken dat hij gelegenheid zocht om inlichting opens dezen twijfel te bekomen. Eindelijk ziende dat de opzichter zich had verwijderd, trad hij bij den grijsaard en sprak hem in dezer voege aan:

— Wat hebt gij, oude man, misdaan dat gij alleen, zoo als ik zie, eene keten met eenen bal moet naslepen!

Bij het hooren dezer vraag, die met eene zachte stem en met alle tekenen van een oprecht medelijden gedaan werd, liet de man zijnen bezem rusten, en den vreemden officier vriendelijk aanschouwende, zeide hij:

— Ik ben een vrije burger van het graafschap Comorn; rondom het weinige wat ik voorheen aldaar bezat, liggen de eigendommen der adellijke familie van Waldeck.... Mijnheer de graaf was begeerig naar mijn goetde en ik, daar ik vrouw en kinderen had, wilde het niet verkoopen; men verzon de hatelijkste middelen om mij te dwingen, en eindelijk gelukte men er in, want wat vermag de aarden pot tegen den ijzeren ketel!... Hebt gij mij nu begrepen, mijnheer?

— Neen, antwoordde de Keizer, wat moet dit beduiden! Kan eene zoo verfoeilijke daad mogelijk zijn bij de zoo beschermende wetten van ons land?

priesters en bisschoppen soldaat worden tot he 40^e jaar.

In Zwitserland, wordt het een doortuchtig bisschop, een verbanen zoon de *libre Helvétie* verboden zijne stervende moeder eén eeuwig vaarwel te zeggen op haar sterfbed en van haar stoffelijke overblijfsels naar het kerkhof te vergezellen!

O liberalen, gij doet de natuur en de vrijheid blozen.

In Frankrijk vrienden gaat het op zijn pruisisch Gambetta wil ook eene nationale kerk stichten. Steenen en moortel kan hij vinden, maar priesters en bisschoppen niet. Wij voorzien dat de Franschen, hoe lichtzinnig ze ook zijn, de pruisische wetgeving in zaken van Godsdienst niet aannemen zullen, en dat de radikalen eene spoedige nederlaag zullen krijgen door het ontwakende katholiek gevoel der oudste dochter der Kerk.

Zwitserland en Pruisen maken het ideaal uit onzer Belgische liberalen, die, indien zij in juni aan het bewind mochten komen, ons op zijn Carer's en Bismarck's behandelen zullen. Katholieken weest op uwe hoede waakt en streeft onvermoed; wakkert elkander op en opent de oogen der sukkelars die bij den duivel te biechten gaan en immers gelooven dat de liberalen het niet op den godsdienst gemunt hebben, en hier niet zouden durven aanvaagen wat zij elders nitzetten. Er zijn overal dezelfde als ze meester zijn. Maar er zijn nog goede liberalen, zal een eenvoudige kiezer zeggen en ik ben voor de goede, gematigde liberalen.

Hoort, vriend, als ge mij spreekt van goede en slechte liberalen, zal ik u zeggen, naar de grondige opmerking van een onzer vrienden, dat het verschil tusschen een goeden en een slechten liberaal hetzelfde is als dat er bestaat tusschen een *goeden rotten appel* en een *slechten rotten appel*. Kiest nu.

Het Bureel-Opperhoofd der Bank.

Zou er eindelijk licht komen in geheel de zaak der *Banque de Belgique*? Ziehier wat er overal verded wordt, en dat zeer geschikt is om de verantwoordelijkheid te verminderen, welke op T'Kindt drukt, betreffende de 21 millioen, door de *Banque de Belgique* verloren:

Men weet, dat T'Kindt zou verklaard hebben, slechts ongeveer 5 millioen van de Bank ontveend te hebben; de 15 overige millioenen zouden door hem verloren zijn in operatiën en speculatiën. Men had zorgvuldig verborgen gehouden, hetgeen er onregelmatig was in die speculatiën, welke men had begonnen in de hoop, er groote winsten uit te trekken.

T'Kindt zou slechts de naamloosere zijn geweest van de *Banque de Belgique*, die hem een echt krediet had geopend en in de finantieële kennis van haren beambte het grootste vertrouwen had. Deze zou aldus begonnen zijn eene reeks gaten te stoppen, bij middel van nog grootere gaten, en waarvan het laatste het groot gat in de maan was, dat men in het begin van maart heeft kunnen bedonderen.

Men weet, dat T'Kindt in den laatsten tijd 1000 fr. per maand trok, als beambte aan de gedeposeerde titels.

Dit inkomen billijkte de dolzinnige uitgaven niet van den kassier, die schilderijen van weerde kocht en Lolo met diamanten overlaadde; doch zijn toestand was een voorwendel om zich in al de finantieële verwikkelingen des lands te dringen. T'Kindt was de ziel zelve der *Banque*; hij leidde de grootste finantiemannen bij het oor, en hij stak

— O, mijnheer! wat zijn de beste wetten, indien zij niet worden nagekomen?... Doch ik wil mij nader verklaren.

Om mijnen zin te buigen, werd ik onophoudelijk geplaagd, vervolgd, gestraft, zonder dat ik mij aan het minste plichtig bevond. Het eene proces na het andere wierp men mij op den hals... onnoedig te zeggen dat ik al die processen verloor, tot dat mij eindelijk niets meer overbleef. Toen verkocht ik mijn huis en aanhoorigen akker aan den genadigen heer graaf, echter onder voorbehoud dat ik die panden nog gedurende een jaar zou blijven genieten, ten einde den tijd te hebben om mij eene andere woning met het benoedigde bouwland te kunnen aanschaffen. Deze bepaling werd toegestaan; doch weldra bleek het dat men niet zinnens was dezelve te eerbiedigen...

Op zekeren dag was de heer graaf ter jacht met brakhonden. Ik stond op den dorpel mijner woning, toen een wonder schoone haas mij dicht voorbij kwam geloopt; hij was uiterst afgemat en op het punt van te bezwijken, en wijl ik juist eenen stok in de hand hield, behoefde ik slechts een enkelen slag te geven om hem neer te vellen. Kom, dacht ik bij mij zelve, ik wil een einde maken aan het lijden van het arme dier, en nauwelijks had ik dit gedaan, of de genadige heer komt aangerend; hij ziet mijne daad, en zonder zich te bedenken, geeft hij mij met den steel zijner zweep eenen slag die mij ter arde deed vallen. Dadelijk kwamen zijne knechts en handlangers die mij vastgrepen, en ofschoon ik mijne handen nog niet aan den haas had gelegd, sleepte men mij naar de gevangenis, alwaar ik een half jaar verbleef alvorens te worden veroordeeld tot twee jaren strafarbeid die ik in dezen kerker moet verduren. Mijne vrouw en kinderen werden op straat geworpen en smachten

Streng maar rechtvaardig.

Onder de goede hoedanigheden van den vermaarden keizer Joseph den tweeden, wordt met recht de eerste plaats toegekend aan de minzaamheid van deszelfs omgang en aan het belang waarmede hij het algemeen welzijn behartigde. Het waren deze prijzbaare eigenschappen die hem de liefde en de dankbaarheid zijner onderdanen verwierven, en hem eenen benijdenswaardigen roem in de geschiedenis deden erlangen.

Men weet dat hij, nog jong zijnde, grooten reizen ondernam in de voornaamste Staten van Europa. Reeds langen tijd voor zijn vertrek uit Weenen, liepen er vreemde geruchten die veel opziens baarden; men sprak met verontwaardiging van de schandelijke misbruiken die men ontdekt had in de Oostenrijksche landen, vooral in Bohemen en Hongarië... De onderdrukkingen en de geweldadigheden die aldaar openlijk werden gepleegd, gaven dikwijls aanleiding tot hevige krachten tegen de adellijke landvoogden, en in het algemeen tegen de willekeurige handelwijze der ambtenaren van allen rang, wier moedwilligheid weldra niet meer kon worden bedwongen; de oorzaak daarvan was de ondersteuning welke zij verzekerd waren bij den hoogen adel te vinden.

Ongeklukkiglijk werden de meeste dier klachten verdoofd, of als ongegrond van de hand gewezen. Ja, zelfs, in sommige gevallen, werden de aanklagers als lasteraars vervolgd; en zoo al eens de gepleegde daad van aard was om niet ongestraft te kunnen doorgaan, zoo moest de bestraffing zelve een nieuw voedsel geven aan het kwaad, doordien men zich meestal bepaalde den beschuldigde (niet zelden met verhoogd traktement) te verplaatsen